

samme som at understøtte det udhygtige i Forhold til det dygtige, og det kan jeg ikke være med til. Mit Standpunkt er derfor — men jeg taler her kun paa egne Vegne — som den, der holder paa Frihandel, dette, at jeg mener, at det foreliggende Forslag strider mod Frihandelsprincipperne; det er for Beskyttelse; og jeg vil aldrig være med til nu her paa dette Omraade at indføre en ny Beskyttelse. Jeg vilde helst have, at vi kunde blive staaende ved den gamle Lov af 1ste April 1891, og jeg kan særlig ikke forstaa, at den højtærede Finansminister egentlig skulde have noget derimod; thi naar Finanterne faa et Tilskud af 6—700,000 Kr. om Aaret, forekommer det mig, at den højtærede Finansminister maatte være glad ved en saadan forøget Indtægt.

Kuudsen: Den ærede Finansminister udtalte straks i Begyndelsen af Mødet, at det kunde være fristende at lade den nugældende Ølstatlov træde i fuld Virksomhed, fordi de større Bryggerier havde udtalt, at de saa sig i Stand til at bære denne Skat, saaledes at den ikke skulde falde Forbrugerne til Last, og den højtærede Finansminister søjede hertil, at det, der var Meningen med Loven, var jo ikke at formindste Forbruget af Øl, thi det vilde være farligt for Statskassen, men derimod at staffe Statskassen en forøget Indtægt. Jeg tillader mig at fremhæve dette, endstønt det ogsaa fra anden Side er blevet fremhævet, fordi man, saa vidt jeg erindrer, ved Ølstatlovens første Behandlinger lagde særdeles stor Vægt paa, at denne Skat skulde være af moralsk Betskaffenhed, saaledes at den skulde tjene til at formindste Forbruget af det bairiske Øl. At man nu har forladt dette Standpunkt og kun tænker paa at saa Penge ind i Statskassen, tillader jeg mig herved at understrege. Vi have altsaa her kun med et rent finansielt Spørgsmaal at gøre. Formaålet er kun at staffe Penge i Statskassen. Jeg kommer da samtidig til at omtale, hvorledes de Forventninger, man nærrede til Loven, ere gaaede i Opfyldelse, og der er jeg ogsaa i Overensstemmelse med den højtærede Finansminister, som jo særlig pointerede, at den Nedgang i Forbruget af Øl, som man havde tænkt skulde blive Følgen af den høje Skat, er ganske udebleven. Der findes i den Betænkning, som er afgiven af Udvalget i det andet Ting, en Tabel, som viser, hvorledes Ølforbruget er overalt i Landet, og hvor stor Produktionen er paa de forskellige Bryggerier, og deraf ser man, hvorledes der vel var Nedgang i det allerførste Aar, men siden den Tid har der været en stadig Stigen,

saaledes at Konsumtionen af Øl nu er større end i 1890—91. Vi kunne altsaa ikke vente nogen som helst Virkning i saa Henseende af Ølstaten, det er et rent finansielt Lovforslag, som vi her have med at gøre. Nu mener den højtærede Finansminister, at set fra dette Standpunkt kunde det komme til at virke uheldigt, hvis man gik til den fulde Forhøjelse, idet han mente, at de smaa Bryggerier ikke kunde bære denne Forhøjelse; de vilde blive satte tilbage i Konkurrencen med de store, om de ikke vilde blive rent ødelagte, hvad der maaste vilde blive Følgen for en stor Dels Bedkommende, og den samme Tanke er jo kommen frem fra flere ærede Medlemmers Side. Man maa altsaa paa den ene Side have dette for Øje, at en Forhøjelse af Staten aldeles ikke vil saa nogen som helst Virkning i moralsk Henseende, og paa den anden Side, at man her har en finansiell Foranstaltning, som kan virke overordentlig skadelig, hvis man gaar til at forhøje Staten, saaledes som Loven af 1891 bestemmer. Naar man skal give en Lov af denne finansielle Betydning, og Loven foreligger her som en Slags progressiv Beskatning af Bryggerierne, saaledes at de store Bryggerier komme til forholdsvis at betale noget mere end de mindre Bryggerier, kan jeg ikke ret vel indse, hvorfor man skal drage denne enkelte Produktionsgren frem og sige: Her ville vi indføre den progressive Beskatning, men paa alle andre Omraader ville vi ikke. Jeg kan være ganske enig med de ærede Talere, som have ment, at der kunde være Grund til at paalægge de større Bedrifter, dem med den større Indtægt, en forholdsvis højere Beskatning end de mindre, men jeg kan ikke indse, hvorfor man just skal gøre det over for Bryggerierne, thi der er jo mangfoldige andre her i Samfundet, som ogsaa have forholdsvis meget store Indtægter, og som man ogsaa burde anvende den progressive Beskatning paa. Jeg kan derfor, som sagt, ikke ret vel indse, hvorfor man skal drage denne enkelte Produktionsgren frem og der anvende den progressive Beskatning. Men paa den anden Side staar det jo saaledes, at der kan komme en betydelig Mængde Ulemper ud af denne Forhøjelse af Staten til 10 Kr. Vi have jo her den højtærede Finansministers Udtalelser for, at det vilde være skadeligt for de mindre Ølbryggerier, og ligeledes er der fra forskellige ærede Medlemmer af Tinget blevet paapeget, at det kan medføre betydelig Skade, hvis man følger Bestemmelsen i Loven af 1891. Hertil kommer endvidere det Andragende, som er tilsendt den høje Regering og Rigsdagen fra Foreningen af Ny Carlsberg autoriserede